

UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

**Bruksela, 20 maja 2021 r.
(OR. en)**

**2018/0194 (COD)
LEX 2082**

PE-CONS 29/21

**GAF 39
FIN 327
CADREFIN 214
CODEC 634**

**ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
USTANAWIAJĄCE PROGRAM WYMIANY, POMOCY I SZKOLEŃ
W DZIEDZINIE OCHRONY EURO PRZED FAŁSZOWANIEM
NA LATA 2021–2027 (PROGRAM „PERYKLES IV”)
I UCHYLAJĄCE ROZPORZĄDZENIE (UE) NR 331/2014**

**ROZPORZĄDZENIE
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2021/...**

z dnia 20 maja 2021 r.

**ustanawiające program wymiany, pomocy i szkoleń
w dziedzinie ochrony euro przed fałszowaniem
na lata 2021–2027 (program „Perykles IV”)
i uchylające rozporządzenie (UE) nr 331/2014**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 133,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego¹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą²,

¹ Dz.U. C 378 z 19.10.2018, s. 2.

² Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 lutego 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 13 kwietnia 2021 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia ... (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia i państwa członkowskie postawiły sobie za cel ustanowienie środków niezbędnych do używania euro jako jednej waluty. Środki te obejmują ochronę euro przed fałszowaniem i związanymi z tym nadużyciami finansowymi w celu zapewnienia efektywności gospodarki unijnej i zapewnienia stabilności finansów publicznych.
- (2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1338/2001¹ przewiduje wymianę informacji, współpracę i wzajemną pomoc, ustanawiając tym samym zharmonizowane ramy ochrony euro. Skutki tego rozporządzenia zostały rozszerzone rozporządzeniem Rady (WE) nr 1339/2001² na te państwa członkowskie, które nie przyjęły euro jako swojej jednej waluty, tak aby zapewnić równoważny poziom ochrony euro w całej Unii.
- (3) Działania mające na celu propagowanie wymiany informacji i personelu, pomoc techniczną i naukową oraz specjalistyczne szkolenia przyczyniają się w znaczącym stopniu do ochrony jednej waluty Unii przed fałszowaniem i związanymi z tym nadużyciami finansowymi, a w związku z tym do osiągnięcia wysokiego i równoważnego poziomu ochrony w całej Unii, jednocześnie dowodząc zdolności Unii do zwalczania poważnej przestępczości zorganizowanej. Takie działania mogłyby również pomóc w rozwiązaniu wspólnych problemów związanych ze zwalczaniem przestępczości zorganizowanej, w tym prania pieniędzy.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1338/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. ustanawiające środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem (Dz.U. L 181 z 4.7.2001, s. 6).

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 1339/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. rozszerzające działanie rozporządzenia (WE) nr 1338/2001 ustanawiającego środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem na państwa członkowskie, które nie przyjęły euro jako swojej jednej waluty (Dz.U. L 181 z 4.7.2001, s. 11).

- (4) Program ochrony euro przed fałszowaniem przyczynia się do zwiększania świadomości wśród obywateli Unii, zwiększając ich zaufanie do tej waluty oraz poprawiając ochronę euro, zwłaszcza poprzez nieustanne upowszechnianie rezultatów działań wspieranych w ramach tego programu.
- (5) Należyta ochrona euro przed fałszowaniem jest kluczowym elementem składowym bezpiecznej i konkurencyjnej gospodarki unijnej, co wiąże się bezpośrednio z unijnym celem poprawy skuteczności funkcjonowania unii gospodarczej i walutowej.

- (6) Dotychczasowe wsparcie takich działań, poprzez decyzje Rady 2001/923/WE¹ oraz 2001/924/WE², które zostały następnie zmienione i rozszerzone decyzjami Rady 2006/75/WE³, 2006/76/WE⁴, 2006/849/WE⁵ i 2006/850/WE⁶ oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 331/2014⁷, umożliwiło intensyfikację działań Unii i państw członkowskich w dziedzinie ochrony euro przed fałszowaniem. Cele programu w zakresie ochrony euro przed fałszowaniem dla poprzednich okresów zostały osiągnięte.

¹ Decyzja Rady 2001/923/WE z dnia 17 grudnia 2001 r. ustanawiająca program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) (Dz.U. L 339 z 21.12.2001, s. 50).

² Decyzja Rady 2001/924/WE z dnia 17 grudnia 2001 r. rozszerzająca skutki decyzji ustanawiającej wymianę, pomoc i programy szkoleniowe w zakresie ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) na państwa członkowskie, które nie przyjęły euro jako jednej waluty (Dz.U. L 339 z 21.12.2001, s. 55).

³ Decyzja Rady 2006/75/WE z dnia 30 stycznia 2006 r. zmieniająca i rozszerzająca decyzję 2001/923/WE ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) (Dz.U. L 36 z 8.2.2006, s. 40).

⁴ Decyzja Rady 2006/76/WE z dnia 30 stycznia 2006 r. rozszerzająca stosowanie decyzji 2006/75/WE zmieniającej i rozszerzającej decyzję 2001/923/WE ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) na nieuczestniczące państwa członkowskie (Dz.U. L 36 z 8.2.2006, s. 42).

⁵ Decyzja Rady 2006/849/WE z dnia 20 listopada 2006 r. zmieniająca i rozszerzająca decyzję 2001/923/WE ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) (Dz.U. L 330 z 28.11.2006, s. 28).

⁶ Decyzja Rady 2006/850/WE z dnia 20 listopada 2006 r. rozszerzająca na nieuczestniczące państwa członkowskie stosowanie decyzji 2006/849/WE zmieniającej i rozszerzającej decyzję 2001/923/WE ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) (Dz.U. L 330 z 28.11.2006, s. 30).

⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 331/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające program wymiany, pomocy i szkoleń w dziedzinie ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles 2020”) i uchylające decyzje Rady 2001/923/WE, 2001/924/WE, 2006/75/WE, 2006/76/WE, 2006/849/WE oraz 2006/850/WE (Dz.U. L 103 z 5.4.2014, s. 1).

- (7) W 2017 r. Komisja przeprowadziła ocenę śródkresową wieloletniego programu działania ustanowionego rozporządzeniem (UE) nr 331/2014 (zwanego dalej „programem »Perykles 2020«”), popartą niezależnym sprawozdaniem. Sprawozdanie zawierało zasadniczo pozytywną opinię na temat programu „Perykles 2020”, wyrażono w nim jednak obawy dotyczące ograniczonej liczby właściwych organów zgłaszających się do prowadzenia działań w ramach programu „Perykles 2020” oraz jakości kluczowych wskaźników efektywności wykorzystywanych do pomiaru rezultatów programu „Perykles 2020”. W swoim komunikacie do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie śródkresowej oceny programu „Perykles 2020” oraz w swojej ocenie *ex ante* w formie dokumentu roboczego służb Komisji towarzyszącego wnioskowi Komisja, biorąc pod uwagę wnioski i zalecenia zawarte w śródkresowej ocenie, stwierdziła, że program „Perykles 2020” należy kontynuować po 2020 r. ze względu na jego unijną wartość dodaną, długoterminowe oddziaływanie i zrównoważony charakter objętych nim działań oraz jego wkład w zwalczanie przestępczości zorganizowanej.
- (8) W ocenie śródkresowej zalecono kontynuowanie działań finansowanych w ramach programu „Perykles 2020”, a jednocześnie zajęcie się koniecznością uproszczenia składania wniosków, zachęcania do zróżnicowania beneficjentów oraz udziału maksymalnej liczby właściwych organów z różnych państw w działaniach programu „Perykles 2020”, koncentrowania się w dalszym ciągu na nowych i powtarzających się zagrożeniach dotyczących fałszowania oraz poprawy kluczowych wskaźników efektywności.

- (9) W państwach trzecich wykryto ośrodki fałszerskie, a fałszowanie euro nabiera coraz bardziej międzynarodowego wymiaru. Dlatego też budowanie zdolności oraz działania szkoleniowe z udziałem właściwych organów państw trzecich należy uznać za kluczowe dla uzyskania skutecznej ochrony euro i nadal promować je w kontekście kontynuacji programu „Perykles 2020”.
- (10) Należy przyjąć nowy program na lata 2021–2027 (zwany dalej „programem »Perykles IV«”). Należy zapewnić spójność programu „Perykles IV” z innymi stosownymi programami i działaniami, a zarazem jego komplementarność do nich. W celu realizacji programu „Perykles IV” Komisja powinna zatem, w ramach komitetu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1338/2001, przeprowadzić z głównymi zaangażowanymi stronami – w szczególności z właściwymi organami krajowymi wyznaczonymi przez państwa członkowskie, z Europejskim Bankiem Centralnym (EBC) i z Europolem – wszelkie niezbędne konsultacje w odniesieniu do oceny potrzeb w zakresie ochrony euro, w szczególności w odniesieniu do wymiany, pomocy i szkoleń. Ponadto Komisja przy realizacji programu „Perykles IV” powinna oprzeć się na bogatym doświadczeniu EBC w dziedzinie prowadzenia szkoleń oraz dostarczania informacji na temat fałszywych banknotów euro.

- (11) Do niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają horyzontalne zasady finansowe przyjęte przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 322 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Zasady te, ustanowione w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046¹ (zwanym dalej „rozporządzeniem finansowym”), określają w szczególności procedurę uchwalania i wykonywania budżetu w drodze dotacji, zamówień, nagród i wykonania pośredniego oraz przewidują kontrole odpowiedzialności podmiotów upoważnionych do działań finansowych. Zasady przyjęte na podstawie art. 322 TFUE obejmują również ogólny system warunkowości służący ochronie budżetu Unii.
- (12) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ułatwianie współpracy między państwami członkowskimi oraz między Komisją a państwami członkowskimi w celu ochrony euro przed fałszowaniem, nie naruszając przy tym zakresu odpowiedzialności państw członkowskich i wykorzystując zasoby w sposób bardziej skuteczny niż byłoby to możliwe na poziomie krajowym, pomaganie państwom członkowskim w zbiorowej ochronie euro i zachęcanie do wykorzystania wspólnych struktur Unii do zacieśnienia współpracy oraz intensyfikacji terminowej i pełnej wymiany informacji między właściwymi organami, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

- (13) Program „Perykles IV” powinien być realizowany zgodnie z wieloletnimi ramami finansowymi określonymi w rozporządzeniu Rady (UE, Euratom) 2020/2093¹.
- (14) W celu zapewnienia jednolitych warunków realizacji programu „Perykles IV” należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Komisja powinna przyjmować roczne programy prac określające priorytety, podział budżetu oraz kryteria oceny stosowane w przypadku udzielania dotacji na działania. W rocznych programach prac powinny być uwzględniane wyjątkowe i należyte uzasadnione przypadki, w których zwiększenie stopy współfinansowania jest niezbędne, aby zapewnić państwom członkowskim większą elastyczność finansową, umożliwiając im tym samym realizację i finalizowanie projektów ochrony i zabezpieczenia euro w zadowalający sposób.
- (15) W niniejszym rozporządzeniu określono pulę środków finansowych przeznaczoną na program „Perykles IV”, która podczas corocznej procedury budżetowej ma stanowić dla Parlamentu Europejskiego i Rady główną kwotę odniesienia w rozumieniu pkt 18 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 16 grudnia 2020 r.².

¹ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 2020/2093 z 17 grudnia 2020 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 (Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 11).

² Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 16 grudnia 2020 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami oraz w sprawie nowych zasobów własnych, w tym również harmonogramu wprowadzania nowych zasobów własnych (Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 28).

- (16) W celu zapewnienia skutecznej oceny postępów w realizacji celów programu „Perykles IV”, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do zmiany załącznika w zakresie wskaźników, w przypadku gdy zostanie to uznane za konieczne do celów oceny, oraz w odniesieniu do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia o przepisy dotyczące ustanawiania ram monitorowania i oceny. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa¹. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

¹ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1

- (17) Zgodnie z rozporządzeniem finansowym, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013¹ i rozporządzeniami Rady (WE, Euratom) nr 2988/95², (Euratom, WE) nr 2185/96³ i (UE) 2017/1939⁴ interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą proporcjonalnych środków, w tym środków w zakresie zapobiegania nieprawidłowościom – w tym nadużyciom finansowym – ich wykrywania, korygowania i prowadzenia w ich sprawie postępowań, odzyskiwania środków utraconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania kar administracyjnych. W szczególności, zgodnie z rozporządzeniami (Euratom, WE) nr 2185/96 i (UE, Euratom) nr 883/2013, Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) jest uprawniony do prowadzenia dochodzeń administracyjnych, w tym kontroli na miejscu i inspekcji, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycia finansowe, korupcja lub wszelka inna nielegalna działalność na szkodę interesów finansowych Unii.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

² Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

³ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

⁴ Rozporządzenie Rady (UE) nr 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska (EPPO) jest uprawniona, do prowadzenia postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń w sprawie przestępstw naruszających interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371¹. Zgodnie z rozporządzeniem finansowym każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, mają w pełni współpracować w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznać Komisji, OLAF, Trybunałowi Obrachunkowemu oraz, w przypadku państw członkowskich, które uczestniczą we wzmocnionej współpracy na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1939, EPPO niezbędne prawa i dostęp, a także zapewnić, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonywaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa.

- (18) Komisja powinna przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze śródkresowej oceny realizacji programu „Perykles IV” oraz końcowe sprawozdanie z oceny dotyczące osiągnięcia jego celów. Zgodnie z pkt 22 i 23 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa program „Perykles 2020” powinien być przedmiotem ewaluacji na podstawie informacji zgromadzonych zgodnie ze szczególnymi wymogami dotyczącymi monitorowania, przy czym należy unikać obciążeń administracyjnych, w szczególności dla państw członkowskich, a także nadmiernej regulacji. Wymogi te powinny, w stosownych przypadkach, obejmować mierzalne wskaźniki stanowiące podstawę ewaluacji skutków programu „Perykles 2020” w praktyce.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

- (19) Należy zatem uchylić rozporządzenie (UE) nr 331/2014.
- (20) Aby zapewnić ciągłość udzielania wsparcia w odpowiednim obszarze polityki oraz umożliwić rozpoczęcie wdrażania od początku obowiązywania wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym i być stosowane z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2021 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia program wymiany, pomocy i szkoleń w dziedzinie ochrony euro przed fałszowaniem (zwany dalej „programem »Perykles IV«”) na okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r.

Niniejsze rozporządzenie określa cele programu „Perykles IV”, jego budżet na lata 2021–2027, formy finansowania unijnego oraz zasady dotyczące przyznawania takiego finansowania.

Artykuł 2

Cele programu

1. Celem ogólnym programu „Perykles IV” jest zapobieganie fałszowaniu i związanym z tym nadużyciom finansowym oraz zwalczanie tych zjawisk, a także ochrona integralności banknotów i monet euro, co zwiększa zaufanie obywateli i biznesu do autentyczności tych banknotów i monet, a tym samym umacnia zaufanie do unijnej gospodarki, przy jednoczesnym zapewnieniu stabilności finansów publicznych.

2. Celem szczegółowym programu „Perykles IV” jest ochrona banknotów i monet euro przed fałszowaniem i związanymi z tym nadużyciami finansowymi poprzez wspieranie i uzupełnianie środków podejmowanych przez państwa członkowskie oraz udzielanie pomocy właściwym organom krajowym i unijnym w ich staraniach na rzecz rozwijania ścisłej i regularnej współpracy pomiędzy nimi i z Komisją, a także wymiany najlepszych praktyk, obejmującej w stosownych przypadkach państwa trzecie i organizacje międzynarodowe.

Artykuł 3

Budżet

1. Pula środków finansowych na realizację programu „Perykles IV” na okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. wynosi 6 193 284 EUR według cen bieżących.
2. Roczne środki zatwierdzane są przez Parlament Europejski i Radę w granicach wieloletnich ram finansowych.
3. Kwota, o której mowa w ust. 1, może być wykorzystana na pomoc techniczną i administracyjną w ramach realizacji programu „Perykles IV”, taką jak działania przygotowawcze, monitorowanie, kontrola, audyt i ocena, w tym na instytucjonalne systemy informatyczne.

Artykuł 4

Realizacja i formy finansowania unijnego

1. Program „Perykles IV” jest realizowany w ramach zarządzania bezpośredniego zgodnie z rozporządzeniem finansowym.
2. Program „Perykles IV” jest realizowany przez Komisję we współpracy z państwami członkowskimi, w drodze przeprowadzanych regularnie konsultacji na różnych etapach realizacji programu „Perykles IV”, przy czym zapewnia się spójność oraz unika zbędnego powielania stosownych środków podejmowanych przez inne właściwe organy, w szczególności EBC i Europol. W tym celu przy opracowywaniu programów prac zgodnie z art. 10 Komisja uwzględnia istniejące i planowane działania EBC oraz działania Europolu dotyczące zapobiegania fałszowaniu euro i związanym z tym nadużyciom finansowym.
3. Wsparcie finansowe w ramach programu „Perykles IV” na działania kwalifikowalne wymienione w art. 6 przyjmuje postać dotacji albo zamówień publicznych.

Artykuł 5
Wspólne działania

1. Działania w ramach programu „Perykles IV” mogą być organizowane wspólnie przez Komisję i innych partnerów posiadających odpowiednią wiedzę fachową, takich jak:
 - a) krajowe banki centralne oraz EBC;
 - b) krajowe centra analiz i krajowe centra analiz monet;
 - c) Europejskie Centrum Techniczne i Naukowe i mennice;
 - d) Europol, Eurojust i Interpol;
 - e) krajowe biura centralne ds. zwalczania fałszowania przewidziane w art. 12 Konwencji międzynarodowej o zwalczaniu fałszowania pieniędzy podpisanej w Genewie dnia 20 kwietnia 1929 r.¹ oraz inne organy specjalizujące się w zapobieganiu fałszerstwom, ich wykrywaniu i egzekwowaniu prawa w związku z fałszerstwami;
 - f) zainteresowane podmioty wyspecjalizowane w dziedzinie technologii powielania i certyfikacji, drukowania i grawerowania;

¹ Seria Traktatów Ligi Narodów nr 2623 (1931), s. 372.

- g) podmioty inne niż te, o których mowa w lit. a)–f), oferujące szczególną wiedzę fachową, w tym, w stosownych przypadkach, takie podmioty z państw trzecich, a w szczególności z państw przystępujących i kandydujących do przystąpienia; oraz
- h) podmioty prywatne, które zdobyły wiedzę techniczną oraz wykazały się jej posiadaniem, a także zespoły specjalizujące się w wykrywaniu fałszywych banknotów i monet.

2. W przypadku gdy działania kwalifikowalne są organizowane przez Komisję i EBC, Eurojust, Europol lub Interpol, wynikające z nich wydatki są dzielone między nimi. W każdym przypadku każdy z nich ponosi koszty podróży i zakwaterowania zaproszonych przez siebie prelegentów.

Rozdział II

Kwalifikowalność

Artykuł 6

Działania kwalifikowalne

1. Na warunkach określonych w rocznych programach prac, o których mowa w art. 10, w ramach programu „Perykles IV” zapewnia się wsparcie finansowe następujących działań:
 - a) wymiana i rozpowszechnianie informacji, w szczególności w ramach organizowanych warsztatów, spotkań i seminariów, w tym szkoleń, ukierunkowanych staży i wymian pracowników właściwych organów krajowych oraz innych podobnych działań. Wymiana informacji jest ukierunkowana między innymi na:
 - najlepsze praktyki zapobiegania fałszowaniu euro i nadużyciom finansowym związanym z euro;
 - metodologie monitorowania i analizy ekonomicznych i finansowych skutków fałszerstw;
 - funkcjonowanie baz danych i systemów wczesnego ostrzegania;
 - wykorzystywanie narzędzi wykrywających, w tym narzędzi wspomaganých komputerowo;

- metody dochodzeniowo-śledcze;
 - pomoc naukową, w tym monitorowanie rozwoju technologii;
 - ochronę euro poza Unią;
 - działania badawcze;
 - dostarczanie specjalistycznej wiedzy operacyjnej;
- b) wsparcie techniczne, naukowe i operacyjne, które okaże się niezbędne do celów programu „Perykles IV”, obejmujące w szczególności:
- wszelkie odpowiednie środki, które zapewniają pomoce dydaktyczne na poziomie unijnym, takie jak informator o prawodawstwie Unii, biuletyny informacyjne, podręczniki praktyczne, glosariusze i leksykony, bazy danych, szczególnie w zakresie pomocy naukowej lub monitorowania technologii, lub systemy wspomaganie komputerowego, takie jak oprogramowanie;
 - stosowne badania o wymiarze wielodyscyplinarnym i ponadnarodowym, w tym badania nad nowoczesnymi zabezpieczeniami;
 - opracowywanie instrumentów i metod wsparcia technicznego, ułatwiających wykrywanie na poziomie unijnym;

- wsparcie na rzecz współpracy w zakresie operacji, w których uczestniczą co najmniej dwa państwa, gdy wsparcie takie nie może zostać udostępnione w ramach innych programów instytucji i organów Unii;
 - c) zakup sprzętu wykorzystywanego w państwach trzecich przez wyspecjalizowane organy ds. zwalczania fałszowania do celów ochrony euro przed fałszowaniem zgodnie z art. 7 ust. 2.
2. Program „Perykles IV” uwzględnia ponadnarodowe i wielodyscyplinarne aspekty zwalczania fałszowania przez włączanie do uczestnictwa następujących grup docelowych:
- a) pracowników organów zajmujących się wykrywaniem i zwalczaniem fałszerstw, w szczególności sił policyjnych, organów celnych i organów administracji finansowej, w zależności od zakresu ich funkcji na poziomie krajowym;
 - b) pracowników służb wywiadowczych;
 - c) przedstawicieli krajowych banków centralnych, mennic, banków komercyjnych i innych pośredników finansowych, w szczególności w zakresie obowiązków instytucji finansowych;
 - d) funkcjonariuszy wymiaru sprawiedliwości, wyspecjalizowanych w tej dziedzinie prawników i sędziów;

- e) wszelkich innych grup stosownych specjalistów, takich jak izby handlowe i przemysłowe lub porównywalne struktury mogące zapewnić dostęp do małych i średnich przedsiębiorstw, detalistów i przedsiębiorstw zajmujących się transportem gotówki.
3. Grupy, o których mowa w ust. 2, mogą obejmować uczestników z państw trzecich.

Rozdział III

Dotacje

Artykuł 7

Dotacje

1. Dotacji w ramach programu „Perykles IV” udziela się i zarządza się nimi zgodnie z tytułem VIII rozporządzenia finansowego.
2. W przypadku działań realizowanych za pomocą dotacji zakup sprzętu nie może być jedynym przedmiotem umowy o udzielenie dotacji.

Artykuł 8
Stopy współfinansowania

Stopa współfinansowania w przypadku dotacji udzielanych w ramach programu „Perykles IV” nie może przekraczać 75 % kosztów kwalifikowalnych. W wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach, określonych w rocznych programach prac, o których mowa w art. 10, stopa współfinansowania nie może przekraczać 90 % kosztów kwalifikowalnych.

Artykuł 9
Kwalifikujące się podmioty

Podmiotami kwalifikującymi się do otrzymania finansowania w ramach programu „Perykles IV” są właściwe organy krajowe zdefiniowane w art. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1338/2001.

Rozdział IV

Programowanie, monitorowanie i ocena

Artykuł 10
Programy prac

1. W celu realizacji programu „Perykles IV” Komisja przyjmuje programy prac, o których mowa w art. 110 rozporządzenia finansowego.

2. W odniesieniu do dotacji program prac określa, obok wymogów zawartych w art. 110 rozporządzenia finansowego, istotne kryteria kwalifikacji i wyboru oraz maksymalną możliwą stopę współfinansowania.

Artykuł 11

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 12 ust. 2, powierza się Komisji na okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 12 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 12 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 12

Monitorowanie

1. Wskaźniki na potrzeby sprawozdawczości dotyczącej postępów programu „Perykles IV” w realizacji celu szczegółowego ustanowionego w art. 2 określa załącznik.
2. Aby zapewnić skuteczną ocenę postępów w realizacji celów programu „Perykles IV”, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 11 w celu zmiany załącznika w zakresie wskaźników, jeżeli zostanie to uznane za konieczne do celów oceny, jak również w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia o przepisy dotyczące ustanawiania ram monitorowania i oceny..

3. Komisja co roku przekazuje Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i EBC informacje o rezultatach programu „Perykles IV”, uwzględniając w nich wskaźniki ilościowe i jakościowe określone w załączniku.
4. Państwa uczestniczące oraz inni beneficjenci dostarczają Komisji wszelkie niezbędne dane i informacje, pozwalające na monitorowanie i ocenę programu „Perykles IV”.

Artykuł 13

Ocena

1. Niezależna ocena śródkresowa programu „Perykles IV” przeprowadzana jest z chwilą, gdy dostępne są wystarczające informacje na temat realizacji programu, jednak nie później niż cztery lata od rozpoczęcia realizacji programu „Perykles IV”.
2. Na koniec realizacji programu „Perykles IV”, lecz nie później niż dwa lata po upływie okresu wskazanego w art. 1, Komisja przeprowadza ocenę końcową programu „Perykles IV”.
3. Komisja przekazuje wnioski z tych ocen wraz z własnymi uwagami Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i EBC.

Rozdział V

Przepisy przejściowe i końcowe

Artykuł 14

Informacje, komunikacja i eksponowanie

1. Odbiorcy finansowania unijnego podają informacje o pochodzeniu tych środków oraz zapewniają eksponowanie finansowania unijnego, w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów, poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych i proporcjonalnych ukierunkowanych informacji przeznaczonych dla różnych grup odbiorców, w tym dla mediów i opinii publicznej.
2. Komisja prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne związane z programem „Perykles IV” oraz realizowanymi w jego ramach działaniami i uzyskanymi rezultatami.
3. Zasoby finansowe przydzielone na program „Perykles IV” przyczyniają się również do komunikacji instytucjonalnej na temat priorytetów politycznych Unii, w zakresie, w jakim priorytety te są związane z celami, o których mowa w art. 2.

Artykuł 15

Uchylenie

Rozporządzenie (UE) nr 331/2014 traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r.

Artykuł 16

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na kontynuację ani modyfikację działań rozpoczętych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 331/2014, które nadal stosuje się do tych działań aż do ich zamknięcia.
2. Z puli środków finansowych przeznaczonych na program „Perykles IV” pokrywane mogą być również wydatki na pomoc techniczną i administracyjną w celu zapewnienia przejścia między programem „Perykles IV” a środkami przyjętymi na podstawie rozporządzenia (UE) nr 331/2014.

Artykuł 17

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z traktatami.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

WSKAŹNIKI SŁUŻĄCE OCENIE PROGRAMU „PERYKLES IV”

Program „Perykles IV” będzie ściśle monitorowany w oparciu o zestaw wskaźników mających na celu zmierzenie, przy minimalnych obciążeniach i kosztach administracyjnych, zakresu, w jakim osiągnięto cel ogólny i cel szczegółowy Programu „Perykles IV”. W tym celu gromadzone będą dane dotyczące następującego zestawu kluczowych wskaźników:

- a) liczba wykrytych fałszywych monet i banknotów euro;
- b) liczba zlikwidowanych nielegalnych wytwórni;
- c) liczba właściwych organów ubiegających się o udział w programie „Perykles IV”;
- d) odsetek zadowolonych uczestników działań finansowanych z programu „Perykles IV”;
oraz
- e) informacje zwrotne od uczestników, którzy wzięli już udział we wcześniejszych działaniach w ramach programów „Perykles”, na temat oddziaływania programu „Perykles IV” na ich działania w zakresie ochrony euro przed fałszowaniem.

Dane i informacje dotyczące kluczowych wskaźników efektywności są gromadzone co roku przez Komisję i beneficjentów programu „Perykles IV”, zgodnie z poniższym schematem:

- Komisja gromadzi dane dotyczące liczby fałszywych monet i banknotów euro;
- Komisja gromadzi dane dotyczące liczby zlikwidowanych nielegalnych wytwórni;
- Komisja gromadzi dane dotyczące liczby właściwych organów ubiegających się o udział w programie „Perykles IV”;
- Komisja i beneficjenci programu „Perykles IV” gromadzą dane dotyczące odsetka zadowolonych uczestników działań finansowanych z programu „Perykles IV”;
- Komisja i beneficjenci programu „Perykles IV” gromadzą dane dotyczące informacji zwrotnych od uczestników, którzy wzięli już udział we wcześniejszych działaniach w ramach programów „Perykles”, na temat oddziaływania programu „Perykles IV” na ich działania w zakresie ochrony euro przed fałszowaniem.
